

ואם היה לי פעם מצע של קש לפחות
כיום יש לי טפחות,
ולמען לא לתפוס יותר מדי מקום
סידרו לי תא-רחצה, מיטת-סדום.

למרות הכל אני נותנת 12 אלף ליטר חלב ממש,
אז הופכים את זה לחמ"ש,
ובמקום תודה אומרים לי "פה",
זה חלב רזה!

ולכל זה הגעתי באשמת מדריכי שה"ם
שהינם כלם מחוסרי-הטעם;
בראש התור —
בן משפחתי בשם שור.

במקום להעמיד את המדריכים לקיר,
אני משלמת את המחיר.
אז אני אומרת — די!

כך לחיות לא כדאי,
אני כבר שום דבר לא מבינה
וכבר שוב הפכתי, "אויב המדינה".

בעולם מתפארים וצועקים אני שווה זהב
וכאן צורחים — "גוואלד, עודפי חלב!"
אז אני שואלת — אחת מן השתיים,
כי באמת ברירה אחרת אין —
או חלב, או בית-המטבחיים?

על כן, מיכאל ידידי,
אנא סדר איזו אינטרוואנציה,
כי גם אני רוצה לצאת לפנסיה!
ובשם כל הפרות הוותיקות
אני מברכת אותך במו, מו, מו...

דוד זבולוני

כפר מסריק, ינואר 1968

ליום הולדתה ה-16 של "בובה"

ושאלנו: "בובה, מה קרה לך"? והיא ענתה
מיד: "הגידו נא לי מה היתה התכונה סביבי
הערב ברפת? האם זה נכון מה ששמעתי שישנה
אישם פרה, המנסה להתחרות איתי ואף זכתה

כל "העסק" התחיל כש"בובה" יצאה מהרפת
לחצר. בעברה על ידנו, הסתכלה בנו בעיניים
עצובות, כאילו משהו כבד מעיק עליה. איננו
יכולים לראות בצערן של פרות ולכן עצרנוה

הפרה "ביבה" ומטפליה בכפר-ביתיה

וסוגרים את השער רק אחרי צאתי לחצר. ואני מבינה יפה למה אני זוכה בכל אלה; הרי אני המבוגרת ביותר בכפר שלנו והנני היחידה שנותרה בחיים מכל החברות שבאו איתי יחד הנה. ואני שמחה בחלקי, כי כוחותי לא עזבוני, איני צולעת, איני חשה במיחושים של זקנות כמוני והנבתי כבר עד עתה כ-70 אלף ליטר חלב".

"הנני מאושרת באופן מיוחד מכך שזכותי לגדל על עטיני דורות של רפתנים ואחדים מביניהם ממשיכים בתפקיד של רפתנים מבוגרים בקיבוצים שונים. נו, עכשיו הגידו לי: כלום נאה היה מצידכם להתעלם מקיומי ולא לספר עלי ברבים? האמנם שכחתם את, 'בובה'?"

נרשם מפי "בובה" ע"י

רפי שמיר, מנשה חממי

כיתה י"א חקלאית I כפר-בתיה

הערת העורך

הננו שמחים לפרסם את תלונתה של "בובה", והננו פונים בבקשה לרפתנים-ות הצעירים שבבתי-הספר החקלאיים שיספרו רשמיהם ותצפיותיהם מהנעשה בענף. רצוי לצרף גם תצלומים, אבל אך ורק תצלומים מוצלחים מבעלי-חיים נקיים בתכלית, ללא רבב.

בהודמנות זו מובעת תודה למדריך הרפת בכפר-בתיה, למר שמואל נילי, שהואיל להוסיף פרטים אלה על "בובה": היא ילדה 8 עגלים ו-6 עגלות. תנובת השיא שלה היתה 5850 ק"ג חלב בתקופת החליבה ה-10. בשאר התקופות הניבה תנובות שנעו בין 4500 ל-5200 ק"ג. 10 שנים נחלבה ביד וב-4 השנים האחרונות במכונה, ואינה מחבבת ביותר את המכונה.

בכתבה בעתון? נאלצנו, כמוכן, לספר לה על "זריזה" ממשיק עמיעד, עליה סיפרו בהרחבה ב"משק הבקר והחלב", חוברת 89. "בובה" פלטה אנחה קורעת-לב ואמרה: "שמעו חברה, עשו לי פעם טובה וכתבו תשובתי לאותה, 'זריזה'".

ואלה דברי "בובה": "מדוע יקופח חלקי? הרי אני יותר זריזה מ'זריזה' ההיא; עוד מעט ואני בת 17; נולדתי ב-10.6.51; ילדתי עד עכשיו 14 וולדות והתעברתי כבר בפעם ה-15. בשלשלת היוחסין שלי איני יכולה להתפאר כמו 'זריזה', כי הנני למעשה, 'אסופית' ונבחרתי מתוך עדר של 40 עגלות בנות-בלי-שם. הביאו אותי לכפר-בתיה עם 7 חברות וכאן אני חיה עד היום. אולם, הגידו לי, כלום דבר זה פוסל לני?"

"בובה" ערכה הפסקה קלה, ליקקה את אפה

והמשיכה: "שונה מזלי מזה של 'זריזה', בה טיפלו תמיד מטפלים מבוגרים ואילו אני זוכה מאז ומתמיד לטיפולם אתם — חניכים צעירים. אמנם מטפלים אתם בי במסירות; אתם עושים הכל למעני ומקיימים ממש את המצווה, והדרת פני זקן; אתם מנקים אותי, עושים לי תספורת ואף מצטלמים אתי. אתם מתחשבים בי עד כדי כך שאפילו את בתי, אחת הפרות הטובות בעדר, העמדתם על ידי למען אשבע נחת.

אמנם אני נזהרת ואיני עוברת את תעלות הובל; אני עוקפת אותן מסביב ואתם אינכם דוחקים בי וממתינים בסבלנות לדרכי הארוכה. אפילו אצא אחרונה מהרפת, אתם מחכים לי

▲ בבדיקת ההשפעה של רווח-הזמן שבין ההמלטות (לגבי 4285 פרות הולשטיניות) על התנובה

ועל ההכנסה לאחר ניכוי ההוצאה למזון, נתקבלו התוצאות דלקמן:

רווח הזמן בין המלטות חודשים	התנובה בשנה, ק"ג	ההכנסה, דולרים
פחות מ-12	6351	384
12-13	6315	383
13-14	6096	365
מעל 14	5840	350